

departementet. Ifølge Loven om Indkomst- og Formueskat § 21 skal der udarbejdes en Fortegnelse over de Skatteydere, som have Ejendomme i en Kommune, men ikke bo der, og det ærede Medlem klager over, at der ikke er særlige Skemaer til at spørge de Folk om deres Indtægter af disse Ejendomme. Sagen er nu den, at ingen Mand er pligtig at udfylde noget Skema andetsteds end i sin Opholdskommune, der er han pligtig at opgive sin samlede Indtægt og ikke mere. Det ærede Medlem erindrer vist fra Skattelovens Behandling, at vor Selvangivelsespligt overhovedet blev meget begrænset, og det var ikke mindst det ærede Medlems Meningsfæller, der bevirkede, at den blev saa begrænset. Den blev saa begrænset, at Pligten nu ikke er større, end at en Mand er pligtig til kun lige overfor sin Opholdskommune at opgive sin samlede Indtægt. Derfor, selv om man fra Erhvervskommunen sendte et Skema ud til Indehaverne af Ejendomme i Kommuner, hvor de ikke boede, for at de der skulde udfylde Skemaerne med Opgivelse af, hvor stor Indtægt Ejendommen gav, eksisterede der ingen som helst Pligt til at gøre det. Skattedepartementet har imidlertid indrettet de Skemaer, som man er pligtig at udfylde saaledes, at Manden, der udfylder Skemaet til sin Opholdskommune, der faar Anledning til at opgive, om han har Ejendomme i andre Kommuner, og hvilke Indtægter han har deraf. Andre Skemaer kan der ikke være nogen Anledning for Skattedepartementet til at udsende. Vil man fra Kommunens Side søge at faa Folk til at udfylde saadanne Skemaer til sin Oplysning, som den vedkommende ikke er pligtig til, maa det blive Kommunernes Sag selv at udsende saadanne Skemaer. Jeg ser ikke, man kan gaa nogen anden Vej, thi nogen Pligt for de vedkommende til at udfylde saadanne Skemaer eksisterer ikke.

Saa har jeg endnu kun en lille Replik til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Det ærede Medlem syntes at have opgivet Angrebet paa den Toldreform, som jeg arbejder paa, og ogsaa Gætningerne. Men han vil nu gerne have et lille finansielt Program, det syntes han, jeg kunde levere. Jeg ved nu ikke, hvorfor jeg skulde levere det, før Toldreformen kommer. Jeg synes, at saa længe det endnu ikke er afgjort fra min Side, med hvor stort et Beløb Toldindtægterne skulle gaa ned, saa længe er det for tidligt at udkaste finansielle Programmer.

Det ærede Medlem maa paa dette Punkt som paa saa mange andre vente, indtil Sagen virkelig ligger for. Hvis den saa ikke duer, er der den rigeste Anledning for det ærede Medlem til at angribe mig. Og jeg synes ikke, det ærede Medlem kan skade noget ved at vente saa længe. Det ærede Medlem synes ogsaa noget at have opgivet den Helt, han havde sidst. Han talte ganske vist om Processen mod Chr. Ledet, men vi hørte ikke mere om Ytringsfrihedens Krænkelse, som man var saa højt oppe med den første Dag, det er gaaet i Jorden igen. Til Gengæld gav det ærede Medlem sig til at give historiske Oplysninger om den Forordning, som paa lægger Embedsmænd en Pligt til at rense sig mod Beskyldninger. Det viste sig, at det ærede Medlems historiske Oplysninger ere af samme Kaliber som de politiske Oplysninger, han i Reglen kommer med. Det ærede Medlem fortalte, at denne Forordning var given, for at man kunde landsforvise 2 Mænd, Peter Andreas Heiberg og Malte Konrad Brun, der havde forfattet 3 Sange, som han nævnedes. Men det ærede Medlems Oplysning er ganske urigtig. (*Alfred Christensen*: Hvad er det for 3 Sange?). Det var: „At Slyngler hæves til Ærens Top, — min Søn, vil du i Verden frem, saa buk, og Ordner hænger man paa Idioter“. Men det ærede Medlem skulde dog vide, at de 2 første slet ikke ere skrevne af de 2 nævnte Mænd, og den eneste, som han altsaa ved nogen Besked med, det er den om Ordner, den kan jeg tænke mig, at det ærede Medlem muligvis undertiden indøver, f. Eks. med det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam).

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Siden jeg sidst talte, have ikke mindre end 34 Talere her henvendt sig til mig, nogle af dem endog i timelange Foredrag. Skulde jeg svare med samme Vidtløftighed, tror jeg, det vilde vare meget for længe; de Herrer ville vist derfor — ogsaa de, det drejer sig om — være mig taknemmelige, naar jeg saa kort som muligt gaar hen over en Del af disse Henvendelser.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) saavel som andre ærede Medlemmer have talt meget om de Spørgsmaal, der ligge de ærede Medlemmer saa stærkt paa Sinde, Dobbeltsporet over Fyn, Overkørslen over Rugaardsvejen og hvad dermed staar i Forbindelse. Disse Spørgsmaal have været fremdragne Aar efter Aar, og min Forgænger, maaske mine